

'Ik woon alleen én samen'

TEKST: LAURA VAN DER BURGT BEELD: SANNE DONDERS

In RijswijkBuiten hebben 47 huishoudens hun eigen paradijs gecreëerd: ze gaven zelf opdracht voor het ontwerp en de bouw van hun woningen, legden een grote gezamenlijke (moes)tuin aan en leiden er samen een harmonieus bestaan. Carol Peters is er helemaal thuis. 'Ik wist meteen: dit is iets voor mij.'

Toen de kinderen van Carol Peters (60) de deur uit waren, besloot ze kleiner te gaan wonen. Maar waar? 'Zo'n massaal appartementencomplex zag ik niet zitten, ik wilde ergens wonen waar de mensen elkaar kennen.' Hypotheekadviseur Hedser Bleeker van Rabobank wees haar op een bijzonder bouwproject in Rijswijk: 47 huishoudens die hun eigen woningen ontwierpen en bouwden. 'Ik ben hem daar nog steeds dankbaar voor, want het was precies wat ik zocht', vertelt ze.

De eerste woningen waren al in aanbouw toen Carol ging kijken. Ze werden in Collectief Particulier Opdrachtgeverschap gebouwd, wat betekent dat de bewoners als groep zelf de opdrachtgever waren. Stadslandbouw, duurzaamheid en warme sociale contacten stonden centraal in het plan. Architectenbureau INBO en een adviseur van Beyond Now begeleidden de bewoners, maar een projectontwikkelaar kwam er niet aan te pas. 'Voor fase 2 en 3 van het plan zochten ze nog bewoners. De makelaar benadrukte dat ze een bepaald type zochten: mensen die ook geloofden in

deze manier van bouwen en leven. Ik wist meteen: dat type ben ik. Ik deed ooit vrijwilligerswerk in Afrika; daar stonden alle huisjes rondom een grote boom waar de mensen samenkwamen. Dat warme gevoel van toen kreeg ik hier ook.'

Mix van leeftijden

Carol kocht een van de twintig appartementen in het hoofdgebouw, dat in 2018 klaar zou zijn. Verstand van bouwen had ze niet, maar dat was geen struikelblok. 'Dat is juist het mooie van collectief opdrachtgeverschap', vertelt ze. 'Je maakt gebruik van elkaars kwaliteiten. Zelf had ik geen idee hoe groot de capaciteit van mijn boiler moest zijn, maar door mijn werk wist ik wel waar we de beste collectieve verzekeringen voor de appartementen konden afsluiten. Die taak nam ik dus op me.'

Doordat de bewoners elkaar al tijdens het bouwproces goed leerden kennen, wisten ze elkaar ook na de oplevering snel te vinden. 'We hadden al een appgroep, dus het was heel gemakkelijk om elkaar iets te vragen.' Carol vindt de mix van leeftijden een voordeel. 'De pensionado's hebben overdag tijd, zij houden bijvoorbeeld de voortuin bij. De jonge ouders hielpen elkaar tijdens de lockdowns met de opvang van de kinderen. Ik help mijn oudere buurvrouw met Teams, terwijl een jonge IT'er aan de overkant mij weer helpt als mijn computer vastloopt. Zo versterken we elkaar.'

Groen, geen blik

Het appartement van Carol kijkt uit op de prachtige gezamenlijke binnentuin. 'We parkeren onze auto's aan de buitenrand van het terrein, zodat we zo min mogelijk tegen

blik aankijken. Voor het binnenzetten van de boodschappen hebben we bolderkarren. Die tuin is zo heerlijk. Elke twee weken is er een tuinwerkdag waar iedereen aan mag meedoen – niks moet! – en vaak maakt er dan iemand iets lekkers van de oogst uit de tuin. Van oude kloosterstenen die we vonden in de grond, hebben we een amfitheater aangelegd. Daar komen we samen voor vergaderingen en luiden we traditiegetrouw de zomervakantie in. Tijdens de lockdown maakten enkele bewoners er muziek, terwijl wij vanuit ons tuintje of balkon toekeken en meezongen. Echt bijzonder.'

Er is ook een gezamenlijke schuur waarin geklust kan worden – met gezamenlijk gereedschap uiteraard. 'Als je spullen deelt, heb je veel minder nodig. Er zijn hier zelfs mensen die een auto delen', vertelt Carol. Hoewel er best wel eens discussie is, bijvoorbeeld over de leefregels of de plek voor nieuwe bomen, bevalt het samenleven de bewoners uitstekend. 'Dat komt doordat we écht praten met elkaar, we willen er altijd samen uitkomen. Ik ben hier heel gelukkig.' ■

**Iedereen kan
iets, samen kun je
bijna alles**

